

2. Визначення критеріїв (параметрів) оцінки.
3. Вибір найбільш оптимального методу оцінки.
4. Узагальнення результатів оцінки.

Література

1. *Т. Андрусевич* Измерение интеллектуального капитала // Корпоративные системы № 3. — 2006. Джерело доступу: <http://www.management.com.ua/ims/ims121.html>
2. *Верба В. А.* Систематизація активів підприємства: стратегічний аспект // Економіка: проблеми теорії та практики: збірник наукових праць. Випуск 220: Том II. — Дніпропетровськ: ДНУ, 2006. — С. 493—501.
3. *Козырев А. Н. Макаров В. Л.* Оценка стоимости нематериальных активов и интеллектуальной стоимости. — М.: Интерреклама, — 2005. — 352 с. Джерело доступу: <http://ps-ocenka.ru/intellect.htm>

УДК 330.322

П. П. Микитюк, канд. екон. наук, доц.,
докторант кафедри економіки і управління інвестиціями,
Тернопільський національний економічний університет

ВПЛИВ ІНВЕСТИЦІЙ ТА ІННОВАЦІЙ НА АКТИВІЗАЦІЮ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Розкрито теоретико-методологічних засади аналізу ефективності інвестиційно-інноваційної діяльності підприємства та проведено аналіз впливу факторів інфляції, часу, ризику та невизначеності на ефективність інвестиційно-інноваційних проектів.

It is disclosed theoretical and methodological basis of the effectiveness of investment-innovation enterprise's activity and analyzed influence of such factors as inflation, time, risk and uncertainty on the effectiveness of investment-innovation projects.

За сучасних умов орієнтації економіки України на підвищення конкурентоспроможності надзвичайно важливого значення набуває активізація інноваційної діяльності, оскільки без цього неможливим є здійснення прогресивних структурних зрушень у країні, суттєвого оновлення реального сектора й загалом забезпечення сталого соціально-економічного розвитку держави.

У наш час інновації охоплюють усі сфери людської діяльності, радикально впливають на процес господарювання, змінюють соціально-економічні відносини в суспільстві. Неперервні і постійні інновації стають необхідною та природною формою існу-

вання будь-якої фірми, забезпечують її конкурентоспроможність і виживання на ринку.

Глибокі зміни в господарському механізмі України, зумовлені переходом до ринкової економіки, потребують підвищеної уваги до вирішення питань інвестиційної діяльності. Однією із важливих передумов розвитку виробничого потенціалу галузей матеріальної сфери є подальша активізація інвестиційної діяльності в Україні. Особливу увагу активізації інвестиційної діяльності слід приділити у зв'язку з необхідністю перепрофілювання більшості підприємств національної економіки.

Економіка України й надалі залишається несприйнятливою до науково-технічних нововведень через низький рівень виробничої бази промисловості та слабе фінансування державою науково-дослідних і дослідно-конструкторських розробок. Тому формування державної науково-технічної й інвестиційної політики повинно здійснюватися на основі перетворення власних наукових і дослідно-конструкторських розробок у базовий елемент виробництва. Саме активізація інноваційної діяльності, наукової і виробничої сфер є важливим завданням та умовою становлення економічної незалежності України.

Методологічні та практичні засади інвестиційно-інноваційної діяльності підприємств в умовах ринку потребують детального опрацювання, оскільки зарубіжний досвід у цій сфері не може бути адаптований в Україні без урахування особливостей розвитку національної економіки.

Цю проблему вивчали та вирішували такі закордонні та вітчизняні вчені: В. Александрова, Ю. Бажал, П. Беленький, В. Беренс, Г. Бірман, В. Власова, Л. Водачек, О. Водачкова, В. Геєць, А. Гойко, Н. Гончарова, М. Долішній, М. Джонк, Р. Іванух, С. Ільєнкова, І. Журакова, Н. Краснокутська, Я. Крупка, В. Ковальов, О. Кузьмін, Б. Литвин, О. Лапко, Л. Гітман, А. Кутейников, Д. Львов, Б. Патон, А. Пересада, С. Покропивши, А. Перлакі, А. Пригожий, А. Савченко, А. Савчук, В. Терехов, П. Хавранек, М. Чумаченько, А. Чухно С. Шмідт та інші.

Недостатнє опрацювання вітчизняними вченими питань щодо оцінювання економічної ефективності інвестицій та інновацій може призвести до впровадження у виробництво заздалегідь неефективних інвестиційно-інноваційних проектів.

Для успішного вирішення даної проблеми потрібно застосовувати сучасні методи визначення економічної ефективності інвестиційних проектів. Проте сьогодні не розроблено чіткої системи

методичних положень, придатних для використання в практичній діяльності.

З 90-х рр. минулого століття набула досить масштабного поширення нова для нас методика, запозичена із зарубіжних країн. Водночас стара методика офіційно не була скасована, її застосування звужувалося. В економічній літературі ці питання висвітлюються по-різному. В одних джерелах викладаються основні положення лише старої методики (визначення абсолютної і порівняльної ефективності капітальних інвестицій), інші характеризують її недоліки і наводять показники нової методики (чистої приведеної вартості, дисконтованого строку окупності, внутрішньої норми прибутку, індексу прибутковості (коефіцієнта рентабельності інвестицій). Ці показники ґрунтуються на теорії вартості грошей у часі.

У зв'язку з викладеним, нами зроблена спроба здійснити порівняльний аналіз існуючих методик оцінювання економічної ефективності інвестицій та інновацій та внести пропозиції щодо їх вдосконалення.

Вирішення названих проблем дозволить приймати кваліфіковані управлінські рішення при розробці бізнес-планів, виявленні факторів та резервів щодо підвищення ефективності діяльності підприємства.

Література

1. Методические рекомендации по оценке эффективности инвестиционных проектов. — М.: Экономика, 2000. — С. 206.
2. *Микитюк П. П.* Аналіз впливу інвестицій та інновацій на ефективність господарської діяльності підприємства: Монографія. — Тернопіль: Економічна думка, ТНЕУ, 2007. — 296 с.
3. *Микитюк П. П.* Інноваційний менеджмент: Навч. посібник. — К.: Центр навч. літ., 2007. — 400 с.

УДК 658

Н. П. Москалюк, канд. екон. наук, доц.,
ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

УПРАВЛІННЯ ЗМІНАМИ ЯК КЛЮЧОВИЙ ФАКТОР РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Управління змінами на підприємстві розглянуто в контексті реорганізації бізнес-процесів. Визначено основні принципи та напрямки управління змінами для керівництва та топ-менеджерів підприємства.